

РЕШЕНИЕ
№ 247

гр. София, 27.02.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховен касационен съд на Република България, Второ наказателно отделение,
в публично заседание на двадесет и трети октомври две хиляди и седемнадесета
година
в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТАТЯНА КЪНЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ: БИЛЯНА ЧОЧЕВА
БИСЕР ТРОЯНОВ

при секретаря И. Рангелова в присъствието на прокурора Атанас Гебрев
изслуша докладваното от съдия ЧОЧЕВА наказателно дело № 741 по описа за
2017 г.
и за да се произнесе взе пред вид следното:

Касационното производство е образувано по жалба на подсъдимия К. Г. Д.
против въззивна присъда № 2590/10.05.2017 г. на Окръжен съд - Благоевград,
НО, трети въззивен състав, постановена по ВНОХД № 491/2016 г.
В касационната жалба и в допълнението към нея се изтъкват доводи, съотнесими
касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК. Твърди се, че са
допуснати съществени процесуални нарушения, довели до неправилно
приложение на материалния закон поради осъждане на подсъдимия К. Д. по
недоказано обвинение по чл. 167, ал. 2 от НК. Според касатора, при разглеждане
на делото са били налице основанията по чл. 29, ал. 2 от НПК за председателя на
състава, но въпреки това съдът не приел искания отвод. Изложени са доводи, че
въззивният съд е проявил селективност и тенденциозност при събиране на
доказателствата, като е кредитирал единствено показанията на св. Е. Ш., св. Б.
Ш. и св. В. Н., които са били необективни, заинтересовани, противоречиви
помежду си и с останалия доказателствен материал. Твърди се още, че деянието
неправилно е било квалифицирано като продължавано престъпление по смисъла
на чл. 26, ал. 1 от НК. Иска се отмяна на въззивната присъда и връщане на
делото за ново разглеждане от Окръжен съд – Благоевград.

Редовно призован за с. з., подсъдимият К. Д. не се явява. Упълномощеният му
защитник - адв. И. В., поддържа касационната жалба и допълнението към нея,
като моли за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от
друг въззивен състав. Представя и писмени бележки с идентично съдържание.
Прокурорът от ВКП счита жалбата за неоснователна и пледира присъдата да
бъде оставена в сила.

Върховният касационен съд, след като обсъди доводите на страните и извърши
проверка на атакувания съдебен акт в пределите по чл. 347, ал. 1 от НПК, намери

следното:

С първоинстанционната присъда Районен съд – Сандански е признал подсъдимия К. Г. Д. за невинен в това, че на неустановена дата в периода 20.10.2015 г. до 24.10.2015 г., в с.Д., община С., в дома на Е. К. Ш., е дал на Е. К. Ш. имотна облага – сумата от 60 лева с цел да склони Е. К. Ш. и Г. А. Ш. да упражнят изборителното си право в полза на определен кандидат и политическа партия при провеждането на изборите за кмет и общински съветници на 25.10.2015 г., а именно за К. Г. Д. кандидат за кмет на с.Д., общ. С. от Политическа партия „Ред, законност и справедливост“ – РЗС и за Политическа партия „Ред, законност и справедливост“ – РЗС, поради което и го е оправдал по обвинението за извършено престъпление по чл. 167, ал. 2 от НК.

Със същата присъда подсъдимият К. Г. Д. е признат за невинен и в това, че на неустановена дата в периода 20.10.2015 г. до 24.10.2015 г., в с.Д., община С., в дома на Е. К. Ш., е дал на Б. Г. Ш. имотна облага – сумата от 30 лева с цел да го склони да упражни изборителното си право в полза на определен кандидат и политическа партия при провеждането на изборите за кмет и общински съветници на 25.10.2015 г., а именно за К. Г. Д. кандидат за кмет на с.Д., общ. С. от Политическа партия „Ред, законност и справедливост“ – РЗС и за Политическа партия „Ред, законност и справедливост“ – РЗС, поради което и го е оправдал по обвинението за извършено престъпление по чл. 167, ал. 2 от НК. С присъдата е постановено веществените доказателства – син тефтер с надпис „К. инж. гр.“ и 855.00 лева /17 банкноти от по 50 лева/ да бъдат върнати на подсъдимия.

С нова въззивна присъда, предмет на настоящата касационна проверка, Окръжен съд – Благоевград е признал подсъдимия К. Г. Д. за виновен в това, че на неустановена дата в периода 20.10.2015 г. до 24.10.2015 г., в с. Д., общ. С., в дома на Е. К. Ш., при условията на продължавано престъпление, е дал на Е. К. Ш. и Б. Г. Ш. поотделно имотна облага /пари/ с цел да ги склони да упражнят изборителното си право в полза на определен кандидат и политическа партия при провеждането на изборите за кмет и общински съветници на 25.10.2015 г. както следва:

- на неустановена дата в периода от 20.10.2015 г. до 24.10.2015 г., в с.Д., общ. С., в дома на Е. К. Ш., е дал на Е. К. Ш. имотна облага – сумата от 60 /шестдесет/ лева с цел да склони нея самата и съпругът ѝ Г. А. Ш. да упражнят изборителното си право в полза на определен кандидат и политическа партия при провеждането на изборите за кмет и общински съветници на 25.10.2015г., а именно за К. Г. Д. като кандидат за кмет на с. Д., общ. С. от Политическа партия „Ред, законност и справедливост“ – РЗС и за Политическа партия „Ред, законност и справедливост“ – РЗС;

- на неустановена дата в периода от 20.10.2015 г. до 24.10.2015 г., в с.Д., общ. С., в дома на Е. К. Ш., е дал на Б. Г. Ш. имотна облага – сумата от 30 /тридесет/ лева с цел да го склони да упражни изборителното си право в полза на определен кандидат и политическа партия при провеждането на изборите за кмет и общински съветници на 25.10.2015г., а именно за К. Г. Д. като кандидат за кмет на с.Д., общ. С. от Политическа партия „Ред, законност и справедливост“ – РЗС и за Политическа партия „Ред, законност и справедливост“ – РЗС,

поради което и на основание чл. 167, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, вр. чл. 54 и чл. 57, ал. 2 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година, чието изпълнение е отложил по чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години и „глоба“ в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева. Оправдал е подсъдимия по първоначалната квалификация на повдигнатото му обвинение.

На основание чл. 167, ал. 6, вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и чл. 49, ал. 2 от НК е лишил подсъдимия от право да заема изборна държавна и обществена длъжност за срок от 3 /три/ години.

В останалата част, касаеща разпореждането с веществените доказателства, първоинстанционната присъда е била потвърдена.

Касационната жалба е неоснователна.

На първо място касационната инстанция намира за неоснователен довода за постановяване на присъдата от незаконен състав по чл. 348, ал. 3, т. 3 от НПК поради отхвърляне на искането за отвод на Председателя на въззивния състав - съдия А..

Забраната по чл. 29, ал. 2 от НПК в състава на съда да участват съдии, които поради обстоятелства, различни от формулираните в ал. 1, могат да се считат за предубедени или заинтересовани пряко или косвено от изхода на делото, не е произволна формулировка, а гаранция за безпристрастно, а поради това и справедливо правосъдие по смисъла на чл. 6(1) от ЕКЗПЧ. Съгласно разработения от Европейския съд по правата на човека (ЕСъдПЧ) стандарт; /Вж. обобщение на стандарта по делото *Kurprianou v. Cyprus*, решение на ЕСПЧ (Голяма камара) от 15.12.2005 г., пар. 118-121, вкл. препратките към делата *Piersack v. Belgium*, решение на ЕСПЧ от 01.10.1982, пар. 30, *Hauschildt v. Denmark*, решение на ЕСПЧ от 24.05.1989 г., пар. 46-48./, поначало безпристрастността предполага отсъствие на предубеденост в решаващия съдебен състав или отделни негови членове, като проверката за това се извършва чрез прилагането на обективен и субективен тест, които се допълват. Чрез обективния тест се търси разрешение на въпроса, дали извън личното поведение на съдията съществуват установими факти, които да пораждат съмнение за неговата безпристрастност. В този аспект, дори видимото изражение или начинът, по който изглежда конкретен факт или проява от гледна точка на външния наблюдател, може да има значение за възникването на съмнение. От решаващо значение обаче е то да бъде обективно оправдано. Чрез субективния тест се цели изясняване на личното убеждение или интерес на конкретния съдия по конкретното дело, като неговата безпристрастност следва да се презюмира до доказване на противното. Оборване на презумпцията не е лесна задача, но като ориентири се сочат две възможни ситуации. Първата е с функционален произход, когато личното поведение на съдията не е под въпрос, но изпълнението на различни функции в съдебния процес от същия човек, или наличието на йерархични или други връзки с друг участник в производството, обективно оправдават съмненията за безпристрастност. Втората ситуация е от личен характер и се извежда от поведението на съдията по конкретното дело (като например отношението, проявено в процеса или от съдържанието на съдебното решение), което може да обоснове легитимни и обективно оправдани съмнения.

Прилагайки горепосочения стандарт съобразно конкретиката на настоящия случай, ВКС не намери основание да сподели тезата на касатора за участие във въззивния състав на съдия, за чиято безпристрастност е имало легитимни и оправдани съмнения, налагащи неговия отвод. Материалите по делото демонстрират, че индициите за предубеденост са били свързвани с информация (от пресата и интернет) за конфликт между съдия А. и Председателя на политическа партия „РЗС” – Я. Я., както и че по този повод първият не се е кандидатира за втори мандат като Председател на Окръжен съд – Благоевград (вж. молба за отвод на л. 29 от ВНОХД и позиция на подсъдимия и защитника му в с. з. на 22.03.2017 г.). Конкретни данни за публикациите и съдържащите се в тях твърдения обаче нито са били представени, нито са ангажирани доказателства за негативния им ефект върху безпристрастието на съдията по настоящия случай. Затова и с основание отводът е бил отхвърлен с мотивирани съображения, които ВКС споделя и не намира за нужно да преповтаря. Съмненията за пристрастие не са изводими още, както от процесуалното поведение на съдия А. като Председател на въззивния състав, постановил присъдата, така и от съдържанието на изготвените мотиви. В потвърждение на това е констатацията на ВКС за липса на допуснати процесуални нарушения при оценката на доказателствата, които да са довели до незаконосъобразно осъждане на подсъдимия, на каквато плоскост са развити съображенията относно основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК.

В изпълнение на задълженията си при постановяване на нова присъда въззивният съд е провел допълнително съдебно следствие, обсъдил е доказателствената съвкупност и е мотивирал подробно изводите си по фактите и приложимия материален закон. Твърденията за проявен избирателен подход при кредитиране показанията на св. Б. Ш., Е. Ш. и В. Н., както и игнориране на обясненията на подсъдимия и писмените доказателства, само формално се съотнасят към касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. По същество се оспорва обосноваването на направените въз основа на тяхната оценка изводи по фактите, при която ВКС не констатира да са били допуснати процесуални нарушения от характера на съществените. Въззивната инстанция разполага с правомощията да проверява достоверността на доказателствените средства, както и да приема нови фактически положения, респ. да отчита дали те са достатъчни или не за осъждането на подсъдимия. Прегледът на въззивните мотиви сочи, че Благоевградският окръжен съд е извършил преоценка на заявеното от св. Б. и Е. Ш. за развитието на случая, отдавайки им нужната тежест, но не произволно, а след нужната съпоставка и подкрепа от други подробно посочени доказателствени източници. И двамата (вкл. при проведената очна ставка между Б. Ш. и подсъдимия) са били категорични и последователни при изясняване на правно значимите и подлежащи на установяване факти, сред които посещението на К. Д. в дома им, предаването на парите (общо 90 лв., по 30 лв. на св. Б., Е. и Г. Ш.) и тяхното предназначение - да гласуват за подсъдимия и за представляваната от него политическа партия на местните избори в с.Д. през м. октомври 2015 г. В подкрепа на тази фактология са били и последващите им действия по връщане на приетите парични средства след като подсъдимият си ги поискал обратно, узнавайки, че те не са гласували за него. В тази насока

подробно са били анализирани както показанията на Ш., така и тези на св. В. Н., В. С., П. Е., а и на самия подсъдим, който не е оспорвал връщането на парите, но е представял това действие като „подреждане”, за което въззивният съд не е намерил потвърждение.

При така изложените съображения настоящата инстанция намира, че по делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Въззивният съд е изградил вътрешното си убеждение по фактите след пълна и задълбочена проверка и анализ на събраните доказателствени източници, с оглед принципните изисквания а на чл. 13, чл. 14 и чл. 107 от НПК. Въз основа на установеното от фактическа страна материалният закон е бил приложен правилно с осъждане на подсъдимия за престъпление по чл. 167, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Неоснователни са възраженията за незаконосъобразна квалификация на деянието поради обвързването му с текста на чл. 26, ал. 1 от НК. В настоящия казус, както правилно е приел въззивният съд и за което е изложил убедителни аргументи, вкл. за прилагане на по-благоприятния закон, подсъдимият е действал при продължавана престъпна дейност, като през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и еднородност на вината, последователно е осъществил няколко отделни акта, обхванати от престъпния състав на чл. 167, ал. 2 от НК.

Предвид изложените съображения, настоящият съдебен състав намери, че не са налице сочените касационни основания и въззивната присъда следва да бъде оставена в сила.

С оглед изложеното и на основание чл. 354, ал. 1, т. 1 от НПК, Върховният касационен съд, второ наказателно отделение

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА въззивна присъда № 2590/10.05.2017 г. на Окръжен съд - Благоевград, НО, трети въззивен състав, постановена по ВНОХД № 491/2016 г. Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: